



Zaslechli z dubu pláč . . .

Co se vypravuje o stromu, který Bůh si vyvolil, aby nesl obraz Bohorodičky v Dolním Kyjově :

„Bylo tomu v minulém století. Na Kyjově káceli stromy. Když došlo na prastarý dub a nasadili pilu, tu bylo ze stromu slyšeti pláč. Dřevorubci, jati hrůzou, ustali ve své práci a odešli. Třikrát se vrátili, a vždy se to opakovalo. Nechali tedy strom státí . . .“ („Plzeňsko“).

Proč však starý strom plakal?

Již od nepamětných dob visíval na tomto dubu obrázek Panny Marie Pomocné, zbožným lidem často vyhledávaný. Prastarý dub, ctihodný kmet, často byl svědkem úpěnlivých

prosb ze srdcí bolestí a žalem soužených, vítal zbožný pozdrav mimodoucích i zvědavé a udivené pohledy z nevinných dětských očí, slyšel pláč a nárek lkajících a plačících dítek v tomto slzavém údolí. I těšil se také z radostí, útěchy a milostí, jež Matička Boží zde v plné míře duším poskytovala. S dostiučiněním slýchával pak radostná slova díkuvzdání, která se vznášela z osvobozených srdcí k obrázku Panny Marie. A dub byl pyšný na svůj poklad a s láskou a něžností rozprostíral nad ním své větve.

Když pak podle nových zalesňovacích plánů chopila se ruka dřevorubců obrázku, aby jej odstranila a nasadila na dub sekeru a pilu, tu zděsil se strom nad tímto počínáním a hlasitě zaplakal. A tak se stalo, že měl zůstat státí. Tu ukázala Matka Boží, jak velice si zalíbila sídlo Svě v Dolním Kyjově. Neboť, jak dočteme se na dalších stránkách tohoto spisku, nápadným způsobem vyslyšela prosby zbožné pí hraběnky Schönbornové, jež spěchavši od smrtelného lůžka svého 4letého synáčka ze zámku malesického do Kyjova, vyprosila si zde před obrázkem Rodičky Boží uzdravení draze milovaného dítěte.

Z vděčnosti dala udělati za hranicemi nový překrásný obraz, který vlastnoručně na dubu zavěsila. Bylo tomu roku 1868. Tento obraz visí na dubu do dnešního dne.

X *) Rám k obrazu zhotovil pan František Tumpach, truhlář v Malesicích. Na obrazu visí dva velké vzácné dřevěné růžence. Jeden z nich přivezl jeden z hrabat Schönbornů z Říma n-b Jerusalema druhý pochází z Lurj a je dárkem paní Paurové z Plzně.

